

Србија је већ одавно земља разних чуда и још чудеснијих преседана. Више се не зна где је граница нашег самопонижавања. Објављивање интервјуа одлазећег председника Стјепана Месића у листу *Данас* у коме он говори о улози Србије у решавању дубоке политичке кризе у Босни и Херцеговини још један је у низу доказа да је у нашој земљи озбиљно нарушено елементарно осећање за национално достојанство и државни интерес. Доживотни бивши председник Републике Хрватске у овом разговору, насупрот утврђеним дипломатским обичајима, дели лекције Србији као сувереној и независној држави о томе шта би морала да ради у актуелним дешавањима у БиХ.

Месић при томе, у добро опробаном стилу, не пропушта да прекори службену Србију што се озбиљније не бави пацификавањем премијера Републике Српске (РС) за кога је РС константа а не Босна и Херцеговина. Месић отворено оптужује премијера Републике Српске да тражи издвајање овог ентитета и не пристаје на целовиту БиХ. Ово је још једна прича о Србима као реметилачком фактору и службеном Београду који остаје само на декларативној подршци јединственој Босни и Херцеговини а при томе се брижни Стјепан Месић још једном оглашава као њен изворни чувар. Он не пропушта да каже да не треба заборавити да је Република Српска створена етничким чишћењем а да у исто време Милорад Додик наставља исту политику у Републици Српској.

Свако карактерисање Републике Српске као политичке творевине настале на етничком чишћењу позив је за њено укидање и брисање са политичке мапе. Зато се не може рећи да је оваква оцена озбиљан политички допринос очувању целовите Босне и Херцеговине у којој је Република Српска стално на оптуженичкој клупи. Оваквим изјавама само се продубљују политички сукоби, при чему Стјепан Месић наступа као лицемерни помириатељ и идеолог босанског државног јединства. На сличан начин он је бранио и целовитост социјалистичке Југославије.

Стјепан Месић није ни овог пута одолео да нам исприча дирљиву причу о његовој искреној бризи за повратак прогнаних хрватских грађана српске националности у Хрватску која им је својим уставом гарантовала високи ступањ права. Ово је заиста више него цинична изјава када се зна да је тзв. повратак Срба у Хрватску само празна пропагандистичка прича која се понавља као конјуктурна европска мантра. Он амнестира Хариса Силајџића од кривице за креирање тренутне кризе у Босни и Херцеговини, тврдећи да се овај члан Председништва БиХ увек изјашњавао за целовиту Босну и Херцеговину, делећи наравно Месићево мишљење да је Република Српска

настала као резултат етничког чишћења и геноцида. Управо Харис Силајџић најупорније заговара укидање Републике Српске, а све под политичком фирмом стварања функционалне државне босанске или, боље речено, бошњачке заједнице у којој би било укинато ентитетско гласање.

„У последњих десет година успјели смо од Хрватске створити правну државу у којој вриједе еуропски стандарди на сваком подручју“, наводи се у интерјуу. Требало би питати преостале Србе и повратнике како се у Хрватској спроводе ове узвишене европске вредности.

Пласирање интервјуа Стјепана Месића на овакав начин отвара питање и за уредничку политику листа *Данас*. Шта би се десило да је председник Републике Србије говорио на исти начин о томе шта би службена државна политика Хрватске требало да чини у Босни и Херцеговини? То би било одмах проглашено као флагрантно мешање у унутрашње ствари једне независне државе и то на страницама *Да*
наса

и осталих медија који непрестано Србију оптужују за некооперативност и недовољан учинак на нормализацији односа у региону. Тако нешто се, наравно, не би ни могло десити у неком од хрватских листова.